

ÎNCHEIERE

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Victor Railean

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Victor Railean împotriva lui Serghei Niculiță cu privire la constatarea acceptării succesiunii

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Victor Railean și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 08 iulie 2015, Victor Railean a depus cerere de chemare împotriva lui Serghei Niculiță cu privire la constatarea acceptării succesiunii.

În motivarea acțiunii a invocat că la 01 noiembrie 1985 tatăl său, Alexandru Railean a decedat, iar la data de 30 mai 1986 a decedat și mama sa, Clavdia Railean (Chetruș), fără a lăsa vreun testament.

Afirmă că din masa succesorală rămasă după decesul părinților a făcut parte și casa de locuit amplasată în str. Independenței, 224 din sat. Abaclia, r-nul Basarabeasca.

Sușține că după înmormântarea părinților a acceptat moștenirea rămasă, inclusiv și casa de locuit menționată mai sus, administrând-o ca un bun gospodar, efectuând reparațiile necesare și prelucrând lotul de pe lângă casă.

Menționează că în anul 1997 s-a înțeles verbal cu nepotul său, Serghei Niculiță ca ultimul să locuiască în casa rămasă ca moștenire, deoarece el locuia în or. Ialoveni, departe de casa în litigiu, însă fără a perfectă careva acte juridice.

Afirmă că, deoarece în anul 1949 împreună cu toată familia sa, a fost deportat nelegitim în Rusia, bunurile familiei fiind confiscate, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 1225 din 08 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, îi oferă dreptul de a cere restituirea bunurilor confiscate.

Astfel, în 2012 s-a adresat cu o cerere în Judecătoria Basarabeasca prin care a solicitat revendicarea bunurilor confiscate de pe urma deportărilor din anul 1949, iar la 01 martie 2013 cererea a fost admisă.

Ulterior, la 27 iunie 2013, Curtea de Apel Chișinău a casat hotărârea Judecătorei Basarabeasca din 01 martie 2013, pe motivul că lipsește certificatul de moștenitor legal eliberat pe numele său.

Explică că s-a adresat notarului pentru obținerea certificatului de moștenitor, însă i s-a refuzat pe motivul omiterii termenului prevăzut de legislație și nu a deschis dosar de moștenire, explicându-i-se că numai prin hotărâre judecătorească este posibil eliberarea unui astfel de certificat.

Mai invocă că în anul 2013, s-a adresat în Judecătoria Basarabeasca cu o cerere privind constatarea faptelor care au valoare juridică și anume recunoașterea acceptării succesiunii a casei de locuit nr. 224 din str. Independenței din satul Abaclia, raionul Basarabeasca și terenul aferent, dar prin încheierea Judecătorei Basarabeasca 03 decembrie 2013 cererea a fost strămutată în Judecătoria Ialoveni conform jurisdicției, deoarece la acel moment avea domiciliul în or. Ialoveni, încheierea dată fiind menținută, la 10 februarie 2014, de Curtea de Apel.

Indică că la 02 octombrie 2014 Judecătoria Ialoveni a dispus scoaterea cererii de pe rol pe motiv că obiectul litigios - casa de locuit și terenul aferent situate pe str. Independenței nr. 244 în sat. Abaclia, raionul Basarabeasca, sunt înregistrate cu drept de proprietate după Serghei Niculiță.

Sușine că nepotul său, Serghei Niculiță, a construit alături o altă casă după ce a început să locuiască în casa litigioasă, deoarece casa litigioasă este înregistrată cu numărul cadastral 1210202.179.01, iar casa nouă construită – 1210202.179.02.

Remarcă reclamantul că la data deschiderii succesiunii - 30 mai 1986, Legea nr. 1225 din 08 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice nu era adoptată și nu-i acorda dreptul de a obține certificat de moștenitor legal pentru bunurile confiscate în anul 1949.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 1432, 1433, 1499, 1500, 1516, 1517 din Codul civil și art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea acceptării succesiunii de către Victor Railean a bunurilor confiscate de la părinții săi în anul 1949, precum și bunurile rămase după decesul acestora – casa de locuit nr. 224 cu numărul cadastral 1210202.179.01 și construcțiile accesorii cu numerele cadastrale 1210202.179.03 și 1210202.179.04 din sat. Abaclia str. Independenței, 224, raionul Basarabeasca.

Prin hotărârea Judecătorei Basarabeasca din 20 noiembrie 2015 a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de Victor Railean și menținută hotărârea primei instanțe.

La 28 iunie 2016, Victor Railean a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o neîntemeiată.

Obiectează că instanțele inferioare nu au examinat și nu au dat apreciere obiectivă la toate probele din dosar.

Având în vedere prevederile art. 1516 Cod civil, susține că a acceptat și a intrat în posesia bunurilor rămase după decesul părinților săi, iar dreptul său

succesoral se răsfrânge și asupra bunurilor confiscate în anul 1949, statul fiind obligat să restituie echivalentul în bani a acestora.

Reiterează că a prezentat probe concludente că părinții săi au decedat în 1985 și 1986, iar Serghei Niculiță a început a locui în imobilul litigios cu consimțământul său abia în 1992, respectiv din 1986 și până în 1992 el a fost unicul care a acceptat succesiunea și a îngrijit de casă.

Își întemeiază recursul în baza art. 430, 431, 432 alin. (1), (2) lit. c), 436, 437 CPC.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr.19464-4 din 24 mai 2015 (f. d. 115), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 28 iunie 2016 (f. d. 122-123).

Astfel, se constată că recurentul a respectat prevederile legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Victor Railean nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Victor Railean, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Victor Railean ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Victor Railean se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu